

jeg, at det ugentlige Timetal, som er fastsat for dem, er saaledes, at man ikke godt kan forlange mere af dem, naar de skulle bevare den Friskhed, som er nødvendig for Undervisningen, og naar der skal leynes dem Tid til at kunne forberede sig til deres Undervisning fra Dag til Dag og i det hele taget følge med i de Fag, hvori de undervise. Jeg kan ogsaa tiltræde de Udtalelser, den sidste ærede Taler til Slutning fremkom med, nemlig at man bør søge saa vidt muligt ved Seminarierne at ansætte første Klasses Lærerkrafter, saa at man kun ansætter Folk i disse Stillinger, der baade hvad teoretiske Kundskaber og hvad deres Navn som Pædagoger angaar, høre til de dygtigste. Jeg tror, at dette Hensyn desværre ikke i den senere Tid har været ledende. Jeg siger saaledes til den sidste Udnævnelse af en Forstander ved et af vore Statsseminarier, det er en Udnævnelse, som har vakt pinlig Opmærksomhed, idet der, saa vidt mig bekendt, var flere ansøtere og dygtige Mænd, som søgte denne Plads, medens man valgte en ung Mand, som hverken hvad Eksamen eller Kvalifikation angik langt fra var mellem de bedste, og som heller ikke kunde siges at være i Besiddelse af større praktisk Erfaring som Pædagog. At han blev ansat, har indenfor Lærerkredse vakt megen Opsigt, det har givet Anledning til Kritik fra forskellig Side. Jeg haaber, at noget saadant ikke skal gentage sig, men at man fra Administrationens Side, som det ærede Medlem for Rudkøbing udtalte sig, vil drage Omsorg for at faa virkelige første Klasses Krafter paa disse meget vigtige Poster. — Med Hensyn til Lovforslaget kunde der maaske være enkelte Ting, som kunde være anderledes. Jeg siger til det, der staar i § 2 om, at den Lærer, der har været ansat ved et Privatseminarium, faar Ret til at medtage den Anciennitet, han har erhvervet der, til sin Stilling som fast Statsembudsmand, men dog ikke ud over 6 Aar, og saa skal han fremdeles have undervist mindst 24 Timer ugentlig. Jeg synes, at denne Bestemmelse er noget haard. Den kan passe meget godt for Lærere, der ere ansatte ved Seminarier ude paa Landet, men den passer ikke godt for Lærere, der ere ansatte ved private Seminarier i Byerne. Det vil der være meget sjældent, at han har et saa stort Timeantal som 24 om Ugen, de ere almindelige Faglærere, undervise kun i et enkelt Fag og have sjældent saa stort et Timetal. Jeg kunde derfor ønske, at dette

blev ændret lidt, saa at det blev nedsat til et mindre ugentligt Timetal.

Aadal: Der er en Bestemmelse i det foreliggende Forslag, som jeg særlig vil udtale min Glæde over, og det er den, at man kan faa en fast Gymnastiklærer ansat ved Seminarierne. Hidtil har det været saaledes, at de have faaet saa lav en Lønning, at man ikke har haft fuldt uddannede Lærere. Det har ogsaa vist sig i Folkeskolen, at den Gymnastikundervisning, som kan præsteres der fra Lærerens Side, har været mangelfuld, det har været sørgeligt at se paa denne Gymnastik. Men nu ser jeg deri, at man ogsaa kan faa fuldt uddannede Gymnastiklærere, en Vej til at komme frem ad for at faa en god Gymnastik indført i Folkeskolen, og alle, som have Forstaaelse af, hvad dette betyder, ville paaskønne denne Bestemmelse. Forholdene med Hensyn til Gymnastik i Folkeskolen ere nu saa daarlige som muligt, vel er der mange unge Lærere, som søge mere Uddannelse, bedre Uddannelse, men det forslaar ikke, som naar de have faaet den grundige Uddannelse paa Seminariet ved en dygtig Gymnastiklærer. Jeg er derfor glad over, at dette Forslag er kommet frem, og jeg skal tillade mig at anbefale det.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Maa jeg takke for den velvillige Behandling, Lovforslaget har faaet ved første Behandling her i Tinget. Jeg vil haabe, at det kan nyde hurtig Fremme. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ytrede Ønske om at faa Lovforslaget ændret paa et enkelt Punkt. Det var Reglen om Overgang af Lærere fra private Seminarier til Statsseminarier. Det ærede Medlem ønskede, at der ikke skulde kræves 24 Timer ugentlig af disse Mænd, men at ogsaa mindre skulde kunne gøre det, saaledes at Lærere i København, som have undervist maaske meget lidt, men dog haft Timer ved et privat Seminarium, skulde have denne Begunstigelse. Jeg tror ikke, det var rigtigt at komme ind paa en saadan Ændring. Jeg kan ikke tiltræde Tanken, thi jeg tror, at naar man skal begunstige Overgangen fra private Seminarier til Statsseminarier, skal man kun gøre det over for Lærere, der have været knyttede som faste til et privat Seminarium, at man har faaet et Skøn over deres Dygtighed, hvorefter man kan sige, at Staten